

Никола Станевъ

Алеко Богориди

Първиятъ управникъ на Южна България

Нашитѣ четци знаятъ, че следъ Освобождението на България, Берлинскиятъ договоръ нареди така: освободенитѣ български земи да се раздѣлятъ на две: Северна България и Софийската областъ да образуватъ *Княжество*, което да носи името *България*, а Южна България (между Стара-планина и Родопитѣ, отъ Ихтиманъ до Черно море и Свиленградъ) да остане подъ властта на султана и да се нарече *Източна Румелия*. Княжеството да се управлява отъ избранъ князь, а Източна Румелия — отъ *главенъ управникъ* (паша), но християнинъ, назначенъ отъ султана.

Една европейска комисия отъ осемъ души, изпратени по единъ отъ Русия, отъ Австрия, отъ Англия, отъ Италия, отъ Франция, отъ Германия, отъ Испания и отъ Турция, се събрала въ Пловдивъ и изработила главния законъ, по който трѣбвало да се управлява Източна Румелия. Дошло време да се назначи главниятъ управникъ. Русия и нѣколко първенци българи въ Цариградъ помолили султана да назначи *Алеко Богориди*.

Кой билъ Алеко Богориди

Алеко Богориди билъ втори синъ на българина князь *Стефанъ Богориди*. Алековиятъ баща се родилъ презъ 1780 г. въ гр. Котелъ отъ родители чисти котленски българи, сродници на *Софрония* Врачански.

Стефанъ Богориди, докато билъ момче въ Котелъ, се наричалъ съ кръстното си име *Стойко Борисовъ*. Но когато постъпилъ да се учи въ гръцко училище, билъ